

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 101/07-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. P. U., T., zastúpeného advokátom JUDr. O. P., P., vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19 Co 96/06-67 z 1. júna 2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. P. U. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. septembra 2006 doručená sťažnosť Ing. P. U., T. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) č. k. 19 Co 96/06-67 z 1. júna 2006 (ďalej aj „napadnutý rozsudok“).

Zo sťažnosti a pripojených dokladov vyplýva, že rozsudkom č. k. 16 C 35/05-47 z 25. januára 2006 Okresný súd Trenčín (ďalej len „okresný súd“) zamietol žalobný návrh sťažovateľa proti obci S. (ďalej len „žalovaná“) o zaplatenie 86 370 Sk s prísl. z dôvodu

vydania bezdôvodného obohatenia a náhrady škody. Žalovaná finančná suma pozostávala podľa sťažovateľa z čiastky 62 169 Sk, ktorá predstavovala „prekludovanú pohľadávku“ žalovanej, a z čiastky 24 201 Sk, ktorú predstavovali „trovy exekúcie“.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie. Krajský súd napadnutým rozsudkom predmetné rozhodnutie okresného súdu v časti o zaplatenie 24 201 Sk potvrdil a v časti o zaplatenie 62 169 Sk zrušil, konanie zastavil a vec v tejto časti postúpil na ďalšie konanie obci S.

Podľa názoru sťažovateľa krajský súd mu uprel právo „domáhať sa zákonom ustanoveným spôsobom na nezávislom a nestrannom súde“, teda „na prístup k súdu“ v podstate „pretože postúpil vec na iný orgán, hoci sa jedná o vzťah občiansko-právny, ide o vydanie bezdôvodného obohatenia a preto bolo povinnosťou súdu, aby vec prejednal a o merite rozhodol“.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie vyniesol tento nález:

„Krajský súd v Trenčíne rozsudkom zo dňa 1. 6. 2006, sp. zn. 19 Co 96/2006, ktorým zmenil rozsudok Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 25. 1. 2006 sp. zn. 16 C 35/2005, pokiaľ ide o zaplatenie 62 169.- Sk a vec postúpil na ďalšie konanie Obci S. a v časti o zaplatenie 24 201.- Sk I. st. rozsudok potvrdil, porušil základné právo sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

Rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 1. 6. 2006 sp. zn. 19 Co 96/2006 sa zrušuje.

Ústavný súd SR priznáva sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 90 000.- Sk, ktoré je povinný zaplatiť Krajský súd v Trenčíne sťažovateľovi do jedného mesiaca od doručenia tohto nálezu.

Krajský súd v Trenčíne je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy právneho zastupovania vo výške 7 028.- Sk do 15 dní od doručenia nálezu na účet advokáta JUDr. O. P. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že jej predmetom je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu (na prístup k súdu) zaručeného ústavou v čl. 46 ods. 1 právoplatným rozsudkom krajského súdu č. k. 19 Co 96/06-67 z 1. júna 2006 v časti, v ktorej bol rozsudok okresného súdu zrušený a konanie zastavené, a v časti o zaplatenie finančnej čiastky 62 169 Sk bola vec postúpená obci Soblahov na ďalšie konanie.

Z citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach týkajúcich sa porušenia základných práv a slobôd vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby zistí, že ochrany toho základného práva alebo slobody, porušenie ktorých namieta, sa sťažovateľ môže domôcť využitím jemu dostupných a aj účinných právnych prostriedkov nápravy pred iným súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku svojej právomoci na jej prerokovanie (napr. I. ÚS 103/02). Z uvedeného vyplýva, že v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy prislúcha právomoc ústavnému súdu zaoberať sa porušením základného práva alebo slobody za predpokladu, že právna úprava takémuto právu neposkytuje účinnú ochranu (mutatis mutandis I. ÚS 78/99). Podstatou účinnej ochrany základných práv a slobôd občana je okrem iného aj opravný prostriedok, ktorý má fyzická osoba alebo právnická osoba k dispozícii vo vzťahu k tomu základnému právu alebo slobode, porušenie ktorých sa namieta, a ktorý jej umožňuje odstrániť ten stav, v ktorom vidí porušenie svojho základného práva alebo slobody (I. ÚS 36/96).

Ústavný súd zistil, že sťažovateľ podal proti rozsudku krajského súdu č. k. 19 Co 96/06-67 z 1. júna 2006 dovolanie 17. augusta 2006, pričom dovolacie konanie v tejto záležitosti bolo vedené Najvyšším súdom Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) pod sp. zn. 3 Cdo 262/06.

Sťažovateľ teda v okolnostiach danej veci využil účinný prostriedok právnej nápravy, ktorý mal k dispozícii proti napadnutému právoplatnému rozsudku. Vzhľadom na to, že vec, v súvislosti s ktorou malo dôjsť k porušeniu označeného základného práva, bola predmetom

dovolacieho konania, najvyšší súd ako súd dovolací preskúmal ústavnosť a zákonnosť napadnutého rozsudku tiež so zreteľom na dodržanie základných práv a slobôd vrátane sťažovateľom označeného základného práva. Dovolací súd má podľa Občianskeho súdneho poriadku účinné procesné nástroje ako zabezpečiť nápravu porušenia základných práv a slobôd ohľadom napadnutého rozsudku, ak samozrejme dospeje k záveru, že boli porušené. Z uvedeného dôvodu je to teda v prvom rade dovolací súd, ktorý je oprávnený a povinný rozhodnúť o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa, a preto nie je daná právomoc ústavného súdu v tejto veci konať.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti pre nedostatok svojej právomoci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2007